

N:o 14.

Ank. till Riksd. kansli den 24 februari 1902, kl. 1 e. m.

Memorial, med föranledande af kamrarnes skiljaktiga beslut i fråga om lagutskottets utlåtande n:o 5, i anledning af väckta motioner om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående föreskrifter rörande fartygs sjöduglighet m. m.

I utlåtande n:o 5, i anledning af två särskilda utaf herrar *J. A. Kinnman* och *E. A. Smith* inom Andra Kammaren väckta motioner om skrifvelse till Kongl. Maj:t i syfte att medelst föreskrifter rörande fartygs sjöduglighet m. m. söka förekomma eller minska de med sjöfarten förbundna faror, hemställde lagutskottet,

1:o) att Riksdagen måtte, i anledning af förevarande motioner, i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t tacktes taga under öfvervägande, om och i hvad mån föreskrifter lämpligen kunde meddelas *dels* till förebyggande deraf, att kondemnerade fartyg användes i fraktfart, utan att deras sjövärdighet blifvit genom behörigt bevis ådagalagd, *dels ock* i syfte att kontroll måtte komma att utöfvas å beskaffenheten af ångfartygs pannor och ångrör;

2:o) att förevarande motioner, i hvad de uti andra delar till innehållet sammanstämde, icke måtte af Riksdagen bifallas; samt

3:o) att herr Smiths motion icke heller i öfrigt måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Första Kammaren bifallit denna utskottets hemställan, hvaremot Andra Kammaren, med afslag derå, biträdt en vid utlåtandet fogad, af herr Zetterstrand m. fl. afgifven reservation, deri yrkats, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t tacktes taga under öfvervägande,

dels i hvad mån föreskrifter lämpligen kunde meddelas till förebyggande deraf, att kondemnerade fartyg användes i fraktfart, utan att deras sjövärdighet blifvit genom behörigt bevis ådagalagd, äfvensom i syfte att kontroll måtte komma att utöfvas å beskaffenheten af ångfartygs pannor och ångrör;

dels i hvad mån fullständigare föreskrifter än de nu gällande borde meddelas i fråga om fartygs utrustning med lifbergnings- och eldsläckningsredskap;

och dels hvilka bestämmelser beträffande fartygs nedlastning, däckslasters höjd och fastgörande, besättningars styrka äfvensom allmän statskontroll å fartygs sjöduglighet m. m. kunde vara af nöden till minskande af de med sjöfarten förbundna faror;

samt derefter till Riksdagen inkomma med förslag till de lagbestämmelser, som i dessa afseenden kunde finnas erforderliga och lämpliga.

Enligt 63 § riksdagsordningen åligger det utskottet att söka sammanjemka de skiljaktiga meningar, hvari kamrarne sålunda stannat; och får utskottet i sådant ändamål hemställa,

att kamrarne, hvardera med frånträdande af sitt förut i ämnet fattade beslut, ville besluta att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t tacktes taga under öfvervägande,

dels i hvad mån föreskrifter lämpligen kunna meddelas till förebyggande deraf, att kondemnerade fartyg användas i fraktfart, utan att deras sjövärdighet blifvit genom behörigt bevis ådagalagd, äfvensom i syfte att kontroll må komma att utöfvas å beskaffenheten af ångfartygs pannor och ångrör;

dels ock i hvad mån fullständigare föreskrifter än de nu gällande böra meddelas i fråga om fartygs utrustning med lifbergnings- och eldsläckningsredskap.

Stockholm den 24 februari 1902.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.
